

toft har Ret, thi de Frikonservatives Fører udtalte sig meget konservativt og forbeholdent paa dette Punkt, og det er ingen Hemmelighed, at der indenfor de Frikonservative er langt mere Uvillie til Forhandling med Hensyn til Landstingets Sammensætning end i visse Dele af Højre, og det følger ogsaa af Sagens Natur, eftersom de Frikonservative umiddelbart repræsenterer de privilegerede Godsejere og derfor særlig ere interesserede i Opretholdelsen af den privilegerede Valgret, hvorimod en Del af Højre ikke er nær saa stærkt interesseret deri. Det viste sig ogsaa under Forhandlingerne om den kommunale Valgret, at man fra Højre gav Tilbud — det var det daværende ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen), der som Højres Ordfører gav dette Tilbud om at forlade den privilegerede Valgret, hvorimod de Frikonservative fastholdt den til det sidste. Men det ærede Medlem og Delegationen stillede sig i et ensidigt Forhandlingsforhold til en enkelt Fløj af Højre i Stedet for at stille sig i et ligeligt Forhandlingsforhold til hele Højre, og derved blev den kommunale Valgretslov mindre frisindet, end den kunde være bleven, hvis Delegationspartierne ikke havde bundet sig saa ensidigt til de Frikonservative, det vil sige Godsejerementet indenfor Højre, hvis de havde forhandlet mere loyalt med Højre, med Byhøjre og Middelstandselementet indenfor Højre.

Det ærede Medlem vilde i Lørdags stille de Frikonservatives Fører paa lige Fod med Højre, men det gælder ikke. Sammenligner man det, som det ærede Medlem fra Fredensborg og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds sagde, og som jeg tillod mig at oplæse i Lørdags, med de Udtalelser, som fremkom fra de Frikonservatives Fører, da lød denne sidstes Udtalelser saaledes: „Med Bekymring saa Taleren“ — det er Grev Frijs — „at der saavel fra Venstre som fra en Del af Højre rejste sig Røster, der anbefalede Ændringer i Landstingets Sammensætning paa helt ny Basis. De ny Garantier, Taleren havde hørt omtale“ — altsaa det, som er antydnet af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) — „ville vise sig at være Blændværk. Principet i Landstingets Sammensætning burde bevares. En Udvidelse kunde man gaa med til.“ Her have vi altsaa de Frikonservatives Grundlovsstandpunkt. De Frikonservatives Fører bebrejder Højre, at det er gaaet for langt, og siger, at de Garantier, som ere angivne fra den Side,

ville vise sig at være Blændværk; han fastholder den privilegerede Valgrets Bevarelse og erklærer samtidig, at man kan gaa med til en Udvidelse, altsaa til det, som demokratisk set er det værste af alt. Det er ganske klart, at Udvidelsen af den privilegerede Hartkorns- og Pengevalgret er værre end at beholde den i dens nuværende Form. Det kan ingen Demokrat være i Tvivl om. Naar den privilegerede Valgret kun har en lille Spids at staa paa, staaer den selvfølgelig ikke nær saa fast, som hvis den faar en bred Basis til Underlag. Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) ved det godt; det var ham, der netop ønskede at gaa den Vej under de kommunale Valgretsforhandlinger, at udvide Valgretten, f. Eks. til alle Grundejerne. Det er klart, at fra et demokratisk Standpunkt, den almindelige Valgrets Standpunkt, er det den værste af alle Veje, for det betyder netop at befæste den privilegerede Valgret, men det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ville jo netop bort fra den privilegerede Valgret.

Altsaa ser jeg her et Vidnesbyrd om det ærede Medlem fra Æbeltofts vage, tvetydige, lunkne Stilling i hele denne Sag, naar han saaledes kan sidestille de Frikonservatives Fører med de Gruppetørere af Højre, der have talt i denne Sag, for der er ikke Ligestilling mulig. De Frikonservatives Fører angreb netop Højres Førere, fordi de have vist sig villige til at opgive Bevarelsen af den privilegerede Valgret, thi dette er netop et Kabinetsspørgsmaal, et Hovedspørgsmaal, et Livsspørgsmaal for ham. Derfor tror jeg heller ikke, de Herrer fra Delegationens Side ville komme ret langt ved, som jeg ser, de have gjort i Anledning af Afstemningen i Lørdags, at køre Trekanten frem paa ny, den Trekant, som det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) er saa forelsket i at benytte. Jeg ser, at man arrangerer de 3 Partier, der stemte imod Dagsordenen i Lørdags, saaledes, at det er Radikale, Socialdemokrater og Estrupere. Estrupere! Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) og hans Kolleger ere Estrupere i Modsætning til disse forfærdelig skikkelige Valgretsvenner, der repræsenteres af det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard)! Jeg har nu stillet Sagen i den rigtige Belysning, at det er den Fraktion af de Frikonservatives Elementer indenfor 14 Mands Gruppen, som Højres Delegeretmøde øn-